

Skupinový trénink na výletě

Také vás baví vyrážet na vycházky nebo výlety ve společnosti svých přátel? A baví to i vaše psy? To je skvělé, ovšem na obě strany to klade zvýšené nároky. Poradíme vám jak se s nimi vyrovnat.

Nepřivázaný pes prochází kolem ostatních

Nezbytná samozřejmě opět je základní poslušnost a ovladatelnost psa. Mnoho majitelů důvěrně zná následující situaci: při skupinovém tréninku na cvičišti jejich pes poslouchá jako hodinky, ale jakmile cvičiště opustí, zdá se, že byl postižen ztrátou paměti

a hluchotou zároveň. Jako kdyby se nikdy neučil jak se pohybovat na prověřeném vodítku, jako kdyby se musel pracně rozpomínat, co vlastně po něm páníček chce, když volá „Ke mně!“ Pokud se s tím nechcete smířit, je důležité, aby se pes naučil uposlechnout

základní povely, i když je vystaven rušivým vlivům na volném prostoru. Každá procházka je zároveň také tréninkem, obojí by mělo jít ruku v ruce. Pokud máte ve zvyku vyrážet na společné procházky s dalšími milovníky psů, můžete je pojmout tak, aby byly pestré a zajímavé.

Trénink ve městě pomůže nejistým psům vyrovnat se s mnoha podněty

Takový slalom skvěle procvičí poslušnost psa

Učení za rušivých podnětů zlepšuje základní poslušnost

Psy odložíme do řady a jeden z majitelů se svým psem po boku bude procházet slalom mezi ostatními nebo projde před nimi. Na konci svého psa odloží a na tutéž cestu se vzápětí vydá další tým. Cílem cvičení je, aby každý z účastníků dokázal se svým nepřivázaným psem procházet kolem ostatních a aby i za těchto okolností, tedy na dálku, pes uposlechl povely „Lehni!“ a „Zůstaň!“

Další variantou je, že lidé překračují ležící psy. Každý pes samozřejmě není tak uvolněný, aby si to nechal bez problémů líbit. Proto byste nejprve měli nacvičovat jen se svým vlastním psem a teprve potom začít i s cizími zvířaty. I provedení takového cviku si zaslouží odměnu.

Cvikem s vysokým stupněm obtížnosti je odvolávání psů po jednom z odložení. Psi při tom leží v jedné řadě relativně blízko u sebe a jsou přivoláváni jeden po druhém. Čím těsněji u sebe zvířata jsou a čím více se majitel vzdálí, tím těžší toto cvičení je.

Pokud máme při nácviku k dispozici louku, působí obzvlášť efektně, když psy odložíme do kruhu a potom je přivoláme všechny najednou.

Život je změna

Zvláště zajímavý trénink bude, když si do hry přibereme míč. Psi budou mít za úkol zůstat sedět nebo ležet, zatímco majitelé si mezi nimi házejí nebo kopou míčem. Jen velká důvěra a harmonie mezi psy umožní následující cvičení. Při něm by jeden pes měl přeskakovat přes záda ostatním ležícím nebo sedícím psům. Aby se to podařilo, je dobré mezi psy udržovat dostatečný odstup a pozornost psa, jenž zrovna slouží jako překážka, se snažit odvádět prostřednictvím pamlsku.

„Volné vodítko“ lze nacvičit

Během procházek bychom také měli nacvičovat schopnost psa pohybovat se na volném vodítku a to i ve chvíli, kdy si už jeho ostatní psí kamarádi smějí podle libosti hrát.

Když jdou všichni majitelé se svými psy u nohy, zkusíme se vydat proti nim opačným směrem. U volně pobíhajících psů se může vždy jeden majitel bez komentáře

Čím těsněji jsou zvířata u sebe, tím je nácivk těžší

„Každá procházka je zároveň tak tréninkem.“

oddělit od skupiny a sám pro sebe realisticky zhodnotit, jak dlouho bude trvat, než si pes jeho nepřítomnosti všimne. Tento cvik má ovšem smysl pouze tehdy, pokud se zvíře už dříve naučilo nechat se odvolat ze hry se psími kamarády. Jinak podstupujeme nebezpečí, že se na cestu domů vydáme sami a budeme jen doufat, že pes snad přijde s ostatními. Kromě toho by byl učební efekt pro psa nulový.

V zásadě lze opakovaně procvičovat odvolávání psa ze hry, nechat ho pár metrů klusat po našem boku a potom mu znovu dát povel „Volno!“ Při počátečních těžkostech se doporučuje psa připínat, aby se s námi o své vůli předčasně nerozloučil.

Pro pokročilé: Sedni! a Zůstaň! na dálku

Pokud se nám podaří zvládnout předchozí

Nácivk apertu posiluje základní poslušnost a zlepšuje vazbu mezi člověkem a psem

Společný výcvik

„Lehni a zůstaň!“
to už je cvik pro pokročilé
Tito psi ho však zvládají skvěle

cvik, můžeme začít s nácvikem povelů „Sedni!“ a „Zůstaň!“ na dálku. Psi mají často problém s okamžitým provedením cviku a místo toho se chtějí vydat k majiteli. Bude si to žádat dostatek trpělivosti a dobré načasování, musíme zvířeti dát najevo, co přesně po něm chceme. Přátelským povzbuzivým hlasem na ně voláme a tím se snažíme získat jeho pozornost. Následovat bude jasný verbální povel, nejlépe spojený s jasným zrakovým znamením. Pokud se nám pes vydá v ústřety, měli bychom ho zastavit tím, že se plynule vydáme směrem k němu. Jakmile se znejistělý pes zastaví nebo si dokonce váhavě sedne, okamžitě ho verbálně pochválíme. Žádný učený z nebe nespádl a psa samozřejmě vždy po chvíli pustíme, aby si pohrál podle svého gusta.

Efektivní aport

Mimořádně pěkné cvičení, které psu i majiteli může přinést spoustu radosti, je skupinový nácvik aportu. Procvičuje základní poslušnost a posiluje vztah důvěry a vazbu mezi člověkem a psem. Tím samozřejmě nemáme na mysli to, že hodíme balonek a celá smečka se za ním nekontrolovaně vrhne. Cílem tohoto cviku je kontrola kořistnického chování a společná „práce“ majitele a psa ve spojení s aportovaným předmětem. Psi se při tom učí sedět v klidu vedle sebe a nerozbíhat se za každým pohybujícím předmětem připomínajícím kořist. Naopak za kořisti se smějí vydat až na

výzvu a teprve potom ji přinést a odevzdat svému člověku. Zvířata si tak cíleně procvičují smysly a prostřednictvím efektu „learning by doing“ se stávají při vyhledávání aportu stále šikovnějšími. Využívání větru a povětrnostních vlivů je při tom stejně důležité jako vysílání do směru a vyžadování základních povelů ze strany majitele. Právě při nácviku aportu ve skupině je učební efekt díky přihlížení všech zúčastněných skutečně vysoký.

„Ne!“ může zachránit život

Během úplně normální procházky s jinými majiteli psů můžeme nacvičovat také povel „Fuj!“ nebo „Ne!“ Za tímto účelem po zemi záměrně rozmístíme pamlsky, které pes ovšem nebude smět sežrat. Toto cvičení by se mělo provádět nejprve na vodítku, přičemž psy provádíme kolem různých lákadel anebo je od nich odvoláváme. Pokud pes navzdory zákazu návna-

Všichni majitelé mají své psy u nohy, někteří ovšem procházejí opačně

du pozře, je mimořádně zábavné, když se dopředu s ostatními dohodneme, co za to bude muset příslušný majitel udělat pro ostatní. O to více se bude každý snažit se zlepšit a jen tak mimochodem přejde tento (životně důležitý) povel všem do krve. Vždyť případy otrav u psů nejsou nijak vzácné!

Trénink ve městě

Společný trénink ve městě pomůže zvláště nejistým psům vyrovnat se s extrémním zahlcením podněty. Pro psy určitě existují hezčí procházky než centrem města, ale právě takové prostředí představuje dobrý trénink pro zvládnutí stresových situací. Ve skupině, v níž jsou také klidní, suverénní psi, dokáže stres lépe snášet i méně klidný pes, a také majitelům se většinou dostává mnoha pozitivních reakcí ze strany veřejnosti, když se na pěší zóně pohybuje skupina psů působící vysoce kontrolovaným dojmem. Trénink může ukončit společná návštěva kavárny nebo cukrárny a na závěr psi přirozeně musí dostat možnost si podle libosti ve vhodném prostředí pohrát. Čím pestřejší procházky jsou, tím více se posiluje komunikace mezi člověkem a zvířetem a tím větší zábava to je. I když třeba zpočátku všechno nefunguje přesně tak, jak bychom si přáli, společný výcvik, vzájemná pomoc a podpora se rozhodně vyplatí. Stejně jako tak často v životě i v tomto případě platí ono známé: cesta je cíl!

K. Orthová